

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 410/2550

บริษัทวาโวลีน ประเทศไทย จำกัด โจทก์ บริษัทยูนิเจนไฮเทค จำกัด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.ร.ฎากร มาตรา 104, ป.ร.ฎากร มาตรา 118

ย่อ / หลักกฎหมาย

คำฟ้องของโจทก์มิได้บรรยายถึงวัตถุประสงค์ของบริษัทโจทก์และไม่ได้แนบหนังสือรับรองนิติบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องวัตถุประสงค์ของโจทก์มาท้ายคำฟ้อง แต่เป็นรายละเอียดที่ไม่จำเป็นต้องบรรยายมาให้ปรากฏในคำฟ้อง เพราะวัตถุประสงค์ของโจทก์จะประกอบกิจการค้าอะไร อย่างไร มีใช้สภาพแห่งข้อหาอันกฎหมายบังคับต้องบรรยายให้ชัดแจ้ง ทั้งไม่มีกฎหมายใดบังคับว่าโจทก์ต้องแนบหนังสือรับรองการเป็นนิติบุคคลของโจทก์มาท้ายคำฟ้อง ฟ้องโจทก์จึงไม่เคลือบคลุมหนังสือมอบอำนาจของโจทก์ที่ระบุมอบอำนาจให้เป็นตัวแทนของโจทก์ในการดำเนินคดีแพ่งเรื่องผิดสัญญา เรียกสินค้า และเรียกค่าเสียหายตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงที่สุดดังต่อไปนี้ ฯลฯ เป็นการมอบอำนาจให้ฟ้องร้องดำเนินคดีแก่จำเลยทั้งสองฐานผิดสัญญาซื้อขายคดีนี้เท่านั้น มิได้มอบอำนาจให้ฟ้องคดีเรื่องอื่นต่อจำเลยทั้งสองหรือฟ้องบุคคลอื่นอันเป็นการกระทำมากกว่าครั้งเดียว แม้ตามหนังสือมอบอำนาจจะระบุให้ผู้รับมอบอำนาจมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาอื่นๆ ได้ด้วย แต่เป็นเพียงวิธีการฟ้องร้องดำเนินคดีนี้ต่อจำเลยทั้งสองเท่านั้น ถือว่าเป็นการมอบอำนาจให้บุคคลคนเดียวกระทำการครั้งเดียว ซึ่งตามบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายประมวลรัษฎากรข้อ 7 (ก) กำหนดให้ปิดอากรแสตมป์ 10 บาท

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า ระหว่างวันที่ 24 กรกฎาคม 2543 ถึงวันที่ 10 สิงหาคม 2543 จำเลยที่ 1 โดยจำเลยที่ 2 สั่งสินค้าน้ำมันเครื่องยนต์จากโจทก์หลายครั้งเพื่อนำไปจำหน่าย และจำเลยทั้งสองได้รับสินค้าน้ำมันเครื่องยนต์ไปแล้วเป็นเงินรวม 69,098 บาท โดยมีข้อตกลงว่าจำเลยทั้งสองชำระราคาสินค้าหรือส่งคืนสินค้าภายใน 30 วัน นับแต่วันรับสินค้า มิฉะนั้นต้องชำระค่าธรรมเนียมการชำระเงินล่าช้าในอัตราร้อยละ 2 ต่อเดือน แต่จำเลยทั้งสองผิดนัดไม่คืนสินค้าและไม่ชำระราคาตามนัด จำเลยทั้งสองจึงต้องชำระค่าสินค้าจำนวนดังกล่าวและค่าธรรมเนียมร้อยละ 2 ต่อเดือนนับจากวันครบกำหนดชำระ 30 วัน ในการสั่งสินค้าแต่ละครั้งถึงวันฟ้องเป็นเงิน 12,274.87 บาท รวมเป็นเงิน 81,372.87 บาท ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันคืนสินค้าแก่โจทก์ มิฉะนั้นให้ชำระราคากับค่าธรรมเนียมในการชำระเงินล่าช้าเป็นเงินรวม 81,372.87 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยทั้งสองให้การว่า ฟ้องโจทก์เคลือบคลุมมิได้บรรยายว่าโจทก์มีวัตถุประสงค์ในการค้าอย่างไร ประเภทใด และชนิดใดทำให้ไม่สามารถต่อสู้คดีได้อย่างถูกต้อง และโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องเนื่องจากนายเพิ่มศักดิ์ โกศพันธุ์กรรมการผู้ลงนามฟ้องคดีแทนโจทก์ได้พ้นจากตำแหน่งไปแล้ว ไม่สามารถทำการแทนโจทก์ได้ และจำเลยทั้งสองไม่ได้สั่งซื้อและไม่ได้รับสินค้าตามฟ้องจากโจทก์ ขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 1 ชำระเงินจำนวน 77,136.08 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 29 สิงหาคม 2544) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์กับให้จำเลยที่ 1 ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 700 บาท เฉพาะค่าขึ้นศาลให้ใช้แทน

ตามทฤษฎีที่โจทก์ชนะคดี ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ค่าฤชาธรรมเนียมระหว่างโจทก์และจำเลยที่ 2 ให้เป็นพับ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก จำเลยที่ 1 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนให้จำเลยที่ 1 ใช้ค่าทนายความชั้นอุทธรณ์ 2,000 บาท แทนโจทก์ จำเลยที่ 1 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 1 ประการแรกว่า ฟ้องโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่ จำเลยที่ 1 อ้างว่า ฟ้องโจทก์เคลือบคลุมเพราะโจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัดตามหนังสือรับรองบริษัทโจทก์เอกสารท้ายฟ้อง แต่ไม่ได้บรรยายว่าโจทก์มีวัตถุประสงค์ประกอบกิจการค้าอะไร อย่างไร ทั้งไม่ได้แนบเอกสารแสดงวัตถุประสงค์ของบริษัทโจทก์มาท้ายคำฟ้องด้วยนั้น เห็นว่า โจทก์บรรยายฟ้องเกี่ยวกับฐานะของโจทก์ว่า โจทก์จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด และแนบหนังสือรับรองของบริษัทโจทก์มาท้ายคำฟ้อง ซึ่งมีข้อความรับรองว่าโจทก์เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายและได้กล่าวบรรยายให้เห็นถึงการกระทำอันเป็นการโต้แย้งสิทธิของโจทก์ว่า จำเลยทั้งสองได้สั่งซื้อสินค้าน้ำมันเครื่องยนต์จากโจทก์ไปจำหน่ายแล้วผิดสัญญาซื้อขายไม่ชำระราคาค่าสินค้า โจทก์ได้ติดตามทวงถามจำเลยทั้งสองให้นำเงินมาชำระแล้ว แต่จำเลยทั้งสองเพิกเฉย คำฟ้องโจทก์ได้กล่าวบรรยายถึงฐานะของโจทก์ สภาพแห่งข้อหา ค่าขอบังคับและข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหาเพียงพอที่จะทำให้จำเลยทั้งสองทราบและเข้าใจคำฟ้องของโจทก์ได้ ข้อที่ว่าโจทก์มีได้กล่าวบรรยายถึงวัตถุประสงค์ของบริษัทโจทก์และไม่ได้แนบหนังสือรับรองนิติบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องด้วยวัตถุประสงค์ของโจทก์มาท้ายคำฟ้อง ล้วนเป็นรายละเอียดไม่จำเป็นต้องบรรยายมาให้ปรากฏในคำฟ้อง เพราะวัตถุประสงค์ของโจทก์จะประกอบกิจการค้าอะไร อย่างไร มิใช่สภาพแห่งข้อหาอันกฎหมายบังคับต้องบรรยายให้ชัดเจนทั้งไม่มีกฎหมายใดบังคับว่าโจทก์ต้องแนบหนังสือรับรองการเป็นนิติบุคคลทั้งวัตถุประสงค์ของโจทก์มาท้ายคำฟ้องดังที่จำเลยที่ 1 อ้าง ฟ้องโจทก์จึงไม่เคลือบคลุม ฎีกาของจำเลยที่ 1 ข้อนี้นิ่งไม่ขึ้น ปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 1 ในประการสุดท้ายมีว่า หนังสือมอบอำนาจให้ฟ้องคดีของโจทก์ตามเอกสารหมายเลข จ.2 รับฟังเป็นพยานหลักฐานตามกฎหมายได้หรือไม่จำเลยที่ 1 อ้างว่าตามหนังสือมอบอำนาจเอกสารหมายเลข จ.2 เป็นการมอบอำนาจให้นายเกียรติศักดิ์ สุขวัฒนากร ผู้รับมอบอำนาจโจทก์ดำเนินคดีแก่จำเลยทั้งสองและยังให้มีอำนาจดำเนินการต่างๆ อีก ถือว่าเป็นการมอบอำนาจให้บุคคลคนเดียวกระทำการมากกว่าครั้งเดียว จึงต้องปิดอากรแสตมป์จำนวน 30 บาท แต่โจทก์ปิดอากรแสตมป์ในหนังสือมอบอำนาจเอกสารหมายเลข จ.2 เพียง 10 บาท ไม่ชอบด้วยประมวลรัษฎากร มาตรา 104 และบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายประมวลรัษฎากร ข้อ 7 (ข) จึงรับฟังเป็นพยานหลักฐานว่ามีการมอบอำนาจให้ฟ้องคดีนี้ได้ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องคดีนี้นั้น เห็นว่า ตามหนังสือมอบอำนาจเอกสารหมายเลข จ.2 ระบุข้อความไว้โดยแจ้งชัดว่า บริษัทวาโวลีน (ประเทศไทย) จำกัด โดยนายเพิ่มศักดิ์ โกศลพันธุ์ กรรมการผู้มีอำนาจ ขอมอบอำนาจให้นายเกียรติศักดิ์ สุขวัฒนากร เป็นตัวแทนของโจทก์ในการดำเนินคดีแพ่งแก่บริษัทยูนิยามไฮเทค จำกัด ที่ 1 กับพวก เรื่องผิดสัญญา เรียกสินค้าและเรียกค่าเสียหายตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงที่สุดดังต่อไปนี้ ฯลฯ ข้อความที่ระบุไว้เช่นนี้เป็นการมอบอำนาจให้นายเกียรติศักดิ์ฟ้องร้องดำเนินแก่จำเลยทั้งสองฐานผิดสัญญาซื้อขายคดีนี้เท่านั้น มิได้มอบอำนาจให้ฟ้องคดีเรื่องอื่นต่อจำเลยทั้งสองหรือฟ้องบุคคลอื่นอันเป็นการกระทำมากกว่าครั้งเดียวไม่ แม้ตามหนังสือมอบอำนาจระบุให้ผู้รับมอบอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาอื่นๆ ได้ด้วยก็ตาม แต่เป็นเพียงวิธีการฟ้องร้องดำเนินคดีนี้ต่อจำเลยทั้งสองเท่านั้น ถือว่าเป็นการมอบอำนาจให้บุคคลคนเดียวกระทำการครั้งเดียวซึ่งตามบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้าย

ประมวลรัษฎากร ข้อ 7 (ก) กำหนดให้ปิดอากรแสตมป์ 10 บาท เมื่อโจทก์ปิดอากรแสตมป์ในหนังสือมอบอำนาจเอกสารหมายเลข 2 จำนวน 10 บาท จึงครบถ้วนถูกต้องตามกฎหมาย หนังสือมอบอำนาจเอกสารหมายเลข 2 ใช้เป็นพยานหลักฐานในคดีนี้ได้ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลรัษฎากรมาตรา 118 กรณียอมฟังได้ว่าโจทก์ได้รับมอบอำนาจให้นายเกียรติศักดิ์ฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีนี้ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง ฎีกาของจำเลยที่ 1 ข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน" พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ.

องค์คณะ

ชาลี ทัพภวิมล · สมศักดิ์ จันทรา · ชูเกียรติ ตันทวิวงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/410/2550>